



## ESTIMADA/ESTIMAT:

Les organitzacions i signataris sotasignats de tota Europa ens dirigim a vostè per a expressar-li la nostra profunda preocupació en relació amb la primera llista de la Unió de projectes d'interès comú i projectes d'interès mutu (llista PCI/\*MIP) conformément al Reglament RTE-E revisat, la publicació de la qual està prevista per a novembre. Ens agradaria expressar la nostra preocupació sobre els plans per a incloure en la llista determinats projectes relacionats amb l'hidrogen.

En el context actual de greu crisi energètica i climàtica, existeix una tendència creixent a considerar l'hidrogen verd com una de les opcions més adequades per a contribuir a la descarbonització de l'economia i aconseguir la neutralitat climàtica molt abans de 2050. La Unió Europea (UE) ho ha incorporat a les seves prioritats i plans d'inversió, i les iniciatives a favor de l'hidrogen verd s'han multiplicat. Això ha provocat l'inici d'una frenètica carrera per desenvolupar nombrosos projectes, alguns dels quals corren el risc de no ser necessaris en el futur, per estar sobredimensionats i no respondre a les necessitats de la transició energètica.

És el cas del projecte H2Med, presentat pels operadors de les xarxes gasistes d'Espanya (Enagás), Portugal (REN) i França (GRTgaz i Teréga) a la convocatòria de desembre de 2022. Segons els promotors, aquest projecte pretén ser el primer corredor europeu d'hidrogen verd i permetrà transportar dos milions de tones d'hidrogen des de la Península Ibèrica fins al centre d'Europa, a través de dues interconnexions transfrontereres: una interconnexió terrestre entre Portugal i Espanya (H2Med\_\*CelZa) i una interconnexió submarina entre Espanya i França (H2Med-\*BarMar).

Encara que l'H2Med es presenta com una de les principals solucions perquè la UE acceleri el seu avanç cap a la descarbonització, **existeixen seriosos dubtes sobre la seva necessitat i utilitat reals, per la qual cosa les organitzacions i signataris sotasignats el rebutgen fermament.**

En primer lloc, l'anomenat hidrogen verd basat en energies renovables es troba encara en una fase molt prematura de desenvolupament. És una tecnologia immadura en termes de producció a gran escala, així com de transport i emmagatzematge. Perquè contribueixi de manera real i significativa als objectius climàtics de la UE, es necessiten grans avenços en termes tecnològics i d'eficiència, així com menors costos de producció, ja que encara estem lluny de poder considerar-ho econòmicament competitiu.

També és important subratllar que, en cas de blending (és a dir, la barreja d'hidrogen i gas fòssil/metà), l'hidrogen verd podria utilitzar-se com a excusa per a lligar-nos en dècades de major dependència del gas fòssil, la qual cosa és inacceptable pels seus greus impactes sobre les persones i el clima.

A més, no poden ignorar-se les repercussions mediambientals, climàtiques, territorials i socials de la producció d'hidrogen verd a gran escala. El desplegament massiu i innecessari de projectes d'energies renovables per al proveïment exclusiu dels electrolitzadors no sols pot provocar impactes adversos sobre el medi ambient i la biodiversitat, sinó que també podria enfrontar-se a una escassa acceptació social, degut principalment a la falta de diàleg previ amb les comunitats afectades. També pot provocar greus efectes sobre el clima degut al seu alt risc de fuites.

És clar que l'hidrogen verd d'origen renovable té un important paper que exercir en el procés de descarbonització de l'economia i en el model energètic del futur. No obstant això, és necessària una planificació adequada per a definir clarament on produir-ho i quins usos són viables i han de ser prioritaris. Donades les dificultats associades al transport a llarga distància de l'hidrogen verd des del punt de vista tècnic, econòmic, climàtic i d'eficiència energètica, la seva producció ha de realitzar-se prop dels llocs on es consumeix, mitjançant electrolitzadors alimentats per energies renovables. Per tant, els projectes d'infraestructures per al transport d'hidrogen a llarga distància, com l'H2Med, són totalment innecessaris.

L'ús de l'hidrogen verd ha de reservar-se per a aquells casos en els quals sigui inviable l'ús d'una altra mena d'energies renovables, i especialment per a substituir l'ús de l'hidrogen com a matèria primera en determinats processos industrials de difícil desaparició (com el de l'acer), així com en sectors impossibles d'electrificar com, per exemple, el transport marítim o l'aviació, amb les següents excepcions: 1) que es realitzi de manera transparent i es posi a la disposició del públic una anàlisi detallada de la necessitat real d'hidrogen en els diferents sectors i proves clares d'usos sostenibles i eficients; 2) que no s'utilitzi per a processos o sectors que puguin electrificar-se. També pot utilitzar-se per a afegir flexibilitat al sistema, és a dir, per a l'emmagatzematge -per a alguns tipus de transport marítim i aeri- o amb finalitats de resposta a la demanda energètica.

Quant al projecte H2Med, és important subratllar el següent:

- La seva candidatura per a la llista PCI s'ha presentat sense que els promotors hagin realitzat prèviament un estudi detallat sobre les perspectives de producció i demanda futures d'hidrogen verd. No és raonable expandir l'ús de l'hidrogen verd amb la construcció de noves infraestructures sense haver realitzat una anàlisi prèvia del context energètic en el qual ens trobem i sobre les previsions futures.
- Quant al H2Med-\*BarMar, els promotors ni tan sols disposaven d'informació sobre la seva viabilitat tècnica i econòmica, ja que el projecte pertany a una categoria per a la qual ni tan sols existeix una guia de recomanacions tècniques per al seu disseny que garanteixi l'eficiència i seguretat de la infraestructura, com indica l'Agència Internacional de l'Energia
- El H2Med implicaria el desenvolupament d'una xarxa troncal amb noves infraestructures per al transport exclusiu d'hidrogen, com el projecte de xarxa troncal espanyola d'hidrogen. No obstant això, fins a la data no s'ha demostrat la necessitat de desenvolupar una xarxa per al transport exclusiu d'hidrogen a mitjana i llarga distància..

- Segons la indústria, les infraestructures europees de transport d'hidrogen, com l'H2Med, implicaran l'adaptació dels gasoductes[4]. **Les tecnologies per a adaptar els gasoductes fòssils al transport d'hidrogen no estan desenvolupades actualment a gran escala, ni són tan fàcils d'aplicar com suggereix la indústria.** De fet, a causa de les propietats fisicoquímiques de l'hidrogen, aquest implica un **major risc de fuïtes, amb les conseqüents greus repercussions sobre el clima, ja que l'hidrogen és un gas amb efecte d'hivernacle indirecte.** De fet, a partir d'un cert llindar crític, l'ús de l'hidrogen tindria pocs avantatges sobre el dels combustibles fòssils.
- Si finalment s'inclou l'H2Med en la llista PCI, **podria beneficiar-se de controls mediambientals menys estrictes i quedar exempt d'avaluacions exhaustives d'impacte ambiental.** Això últim cobra especial rellevància si tenim en compte que el **H2Med-\*BarMar travessarà el Golf de Lleó, un dels ecosistemes amb major índex de biodiversitat del Mediterrani.**
- El **finançament públic** que rebria per ser declarat PCI **desviaria importants recursos econòmics que estarien millor empleats en mesures més urgents que ja han demostrat la seva eficàcia,** com la reducció de l'ús de recursos, l'electrificació, l'aposta per projectes renovables amb participació ciutadana, l'autoconsum, les comunitats energètiques i la millora de l'eficiència energètica de les llars.

**Li demanem que es posicioni en contra d'aquest projecte degut a les múltiples i greus dubtes sobre la seva necessitat i utilitat reals, i en contra d'altres projectes de transport d'hidrogen a gran escala proposats per a la llista PCI/\*PMI que s'enfronten a una falta d'anàlisi similar i a problemes semblants.** Li demanem que advoqui per una transició energètica que tingui en compte l'ús de l'hidrogen verd dins d'uns procediments de planificació adequats que considerin les perspectives futures de la seva producció i demanda, defineixin on produir-ho i quins usos són viables i prioritaris.

# SIGNANTS

## Responsables polítics (per ordre alfabètic):

Caroline Roose, Diputada del Parlamento Europeo (Verdes/ALE)  
Dani Cornellà Detrell Diputat del Parlament de Catalunya (CUP)  
David Cormand, Diputado del Parlamento Europeo (Verdes/ALE).  
Eloi Badia Casas. Diputado del Congreso (Catalunya en Comú)  
Francisco Guerreiro, Diputado del Parlamento Europeo (Independientes portugueses - Verdes/ALE).  
Gala Pin. Diputada del Parlamento (En Comú Podem)  
Júlia Boada Danés. Diputada Congreso de los Diputados (Sumar En Comú Podem)  
Júlia Boada, diputada de En Comú Podem (GP Plurinacional Sumar)  
Manu Pineda Diputado del Parlamento Europeo (IU/PCE - La Izquierda).  
Marie Toussaint, Diputada del Parlamento Europeo (Verdes/ALE).  
Michèle Rivasi, Diputada del Parlamento Europeo (Verdes/ALE).  
Miguel Urbán Crespo. Diputado del Parlamento Europeo (Anticapitalistas - La Izquierda)  
Rosa D'Amato, Diputada del Parlamento Europeo (Verdes/ALE).  
Sira Rego. Diputada del Parlamento Europeo (IU - La IZQUIERDA),  
Portavoz Federal de IU.

# ORGANITZACIONS:



**PIERREDOMACHAL**

association



**CLIMÁXIMO**

**Counter**



**Balance**



**ecodes**

tiempo de actuar



ecounion



**FOOD &  
WATER  
ACTION  
EUROPE**



**NOTRE  
AFFAIRE  
A TOUS**



**[GAS]TIVISTS**



**Friends of  
the Earth  
Europe**



**Les Amis  
de la Terre  
France**



**friends of  
the earth  
malta**



COESUS- Coalition







ADEPRU ASOCIACIÓN DEFENSA PAISAJE PROTEGIDO VALLE RÍO UNGRÍA  
Collectif Non au Gazoduc Transfrontalier MidCat / Asociación Naturalista  
de Ayora y La Valle (ANAV) / Reclaim Finance

## PARTITS POLÍTICS



anticapitalistas